

2
2008

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

▶ **BLÅTUR** • FMU-ledere på tur mot syd • 6-7

▶ **BRASIL** • Synnøve og Inger med hilsen fra Brasil • 10-12

▶ **KONSERTER** • Flere store, vellykkede musikkdugnader • 12-13

Den kristne grunnutdanninga har de fått med seg, både programleder Jan Erik Larsen i Autofil, og hans hoffbåtbygger på Sørlandet, Odd Bjørn Jørgensen på Birketveit. At livsbåten er liten og havet stort lærte de på søndagsskolen. Sånn sett er det ikke helt tilfeldig at de nå på en måte har havnet i samme båt. Møt de to gode vennene i båtbuta hos Odd Bjørn.

side 8-9

«Min **båt** er så liten og havet så stort...»

TING. Mange har gjort seg erfaringer som underbygger at det er noe i Murphy's lov om tingenes iboende djevlskap. Ja, noen klarer å uttale ordet «ting» så det nesten høres ut som et skjellsord, av og til hørt under flytting (...). Ting er brått blitt en klamp om foten. Et eller annet sted østfor har noen formulert uttrykket som utleiefirmaer trykker til sitt bryst: «If you own more than seven things the things own you». Og det er dette «own you» som det hekter noe ved. Ingen ønsker å bli eiet. Man vil ikke kjenne at noen tar styringen over seg, bli ranet til under skinnet.

Det er mange måter å bli eiet på, og tingenes iboende djevlskap er absolutt ikke å kimse av. Redaktøren fikk en utrivelig føling med dette under sluttspurten av denne utgaven av Fjæreposten. Derfor skrives for eksempel denne lederen på overtid. I skrivende stund skulle alle filer vært overført til trykkeriet, men her sitter jeg og skriver fortsatt. På grunn av tingenes iboende djevlskap. I det programvare plutselig slutter å oppføre seg etter boka, og prosesser, som følge av visse tastetrykk, ikke introduserer som forventet, og det gjentar seg, og ingen luretri virker, da er det kveld. Eller rettene da var det natt, for ikke å si morgen, og en ny arbeidsdag trippet utolmodig utenfor døren. Tiden renner ut, og «for seint» og «nytt ikke» puster deg i nakken. Da, da er det at tingen har slått til, tatt tiden, kreftene, overskuddet, ressursene (pluss nattesøvnen) og idag er blitt igår, og noe er forspilt. Forbi. Heldigvis var det en liten rest av fornuft tilbake som på et tidspunkt hvasket at «nok er nok, du må sove litt».

Tiden det tar. Ting tar tid, sier vi. Ja, de tar tid, de tar oppmerksomhet. Og tid er penger. Så i virkeligheten robbes vi daglig. Av ting vi har sluppet inn i livet. Tiden, som gavmildt kommer oss i møte, opplever stadig å bli skuslet vekk på oppmerksomhet omkring ting. Ting vi eier, ting vi ikke eier, men som vi likevel har skaffet oss. For ikke å snakke om tingene vi tror vi må ha for å få et bedre liv, som, kort tid etter det er kommet i vår besittelse, viser seg å være befengt med falskhet, bedrag eller hva det nå er som viser seg å ikke være det man trodde det var. Selvsagt kommer jeg aldri helt unna; ting som skal passes på, følges med og ettersees, holdes ved like, reparereres, ordnes og systematiseres, oppgraderes, oppdateres eller byttes inn på rett tidspunkt. Vi, jeg, liker ikke å innrømme det, men tingene sluker tid.

Ja, uff, kan vi halvhjertet innrømme, det går ut over relasjonene, vennskapene, det mellommenneskelige. Det blir mindre og ingenting igjen til de lange samtalene, til ettertanken, til stillheten. Ja, til et møte med seg selv og sin Gud og Skaper. Det blir for lite tid til slikt, nei... Selvsagt blir det ikke for lite tid. Tiden kommer og kommer, 24 timer i døgnet hver eneste kalenderdag. Men vi roter bort en masse tid på ting. Mer enn nødvendig. Eller rettene, hvis vi skal være helt ærlige og oppriktige, og det skal vi jo, og vi våger å se tingen i hvitøyet: Det bor en djevel i hver ting som betyr mye for oss. Og jeg er ikke overspent.

Tolk meg symbolsk eller konkret eller hva du vil, men jeg vet at vi i vår materielt forspiste forbrukerkultur, vår «bruk og kast og skaff deg en ny»-kultur gjør klokt i å manne oss opp og ta tilbake kontrollen. Vi kan kanskje hjelpe hverandre til å investere mer i ingen-ting og til å jage ting-guden ut. Etablere en ingen-ting dag (og ta søndagen tilbake som helge- og hviledag). I Sverige har jeg møtt uttrykket «å hjelpe Gunnar». Det betyr å gjøre ingenting. Men slikt kan en jo ikke innrømme sånn uten videre, så derfor så heter det «å hjelpe Gunnar». Nå er det slik at jeg hjelper Gunnar hver dag, han er faktisk min arbeidsgiver, så det blir jo litt merkelig, men altså: Ingen-tingene er gratis, vedlikeholdsfrie og statusløse. Jo flere ingen-ting vi skaffer oss, jo mer har vi til overs for andre, både i tid og kroner. Og gjør vi ingen-tingene og ingenting-dagen til en snakkis kan vi kanskje hjelpe hverandre over i konkret handling.

Årets konfirmantgave kunne være: En ingen-ting, som f.eks. en hyggelig opplevelse som tar masse tid, til samvær og god prat.

Peer Rødal Haugen
redaktør

TIPS
Vet du om en person, en aktivitet eller en sak som bør omtales i Fjæreposten? Kontakt redaktøren, eller send inn tekst og bilder selv.

Redaktør: Peer Rødal Haugen
Tel. 37091147 / 99261422
Formgiver: Peer Rødal Haugen
epost: pgdesign@online.no

Utgiver: Fjære menighetsråd
Konto: Fjæreposten, 2840.31.19581
6 utg. pr år. Opplag: 5000
Trykk: Agderposten trykk
Distribusjon: Norpost

No livnar det i lundar

1 No livnar det i lundar,
no lauvast det i li,
den heile skapning stundar
no fram til sumars tid.

2 Det er vel fagre stunder
når våren kjem her nord
og atter som eit under
nytt liv av daude gror.

3 Guds kyrkje lysa skulle
som høgt på berg ein stad,
med sumar utan kulde
og utan solarglad.

4 Guds ord vel alltid lyser,
den sol gjeng aldri ned.
Det hus som Anden hyser,
ligg støtt i ljøs og fred.

5 Men stundom kom det
kulde
på Herrens kyrkjemark.
Det var som Gud seg dulde,
og borte var Guds ark.

6 Det var dei mørke dagar,
Guds ord var fåhøyrd segn.
Og hjarta frys og klagar,
det saknar sol og regn.

7 Så sende Gud sin Ande
som dogg på turre jord.
Då vakna liv i lande,
då grøddest vent Guds ord.

8 Då er det sæle tider
for Kristi kyrkjegrunn.
Då lauvast det i lier,
då livnar det i lund.

9 Då ljøsar det i landet
frå fjell og ned til fjord.
Då losnar tungebandet,
då kved Guds folk i kor.

10 Då skin det over strender
som sol ein sumarkveld.
Då gløder kring i grender
ein heilag altareld.

11 Du vår med ljøse dagar,
med lengting, liv og song,
du spår at Gud oss lagar
ein betre vår ein gong,

12 då me med vigsla tunge,
med kjærleik heil og klår,
alt utan brest og sprunge
skal lova Herren vår!

Tekst: Elias Blix

Døpte i Fjære

«Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler! Døp dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»

Vidar Bjelkåsen Hopen
Døpt i Fjære kirke 17. febr.

Tina Merete Heen
Døpt i Fevik kirke 2. mars

Jannis Schaefer
Døpt i Fevik kirke 2. mars

Linus Emil Pettersen
Døpt i Fjære kirke 9. mars

Lotta Marie Pettersen
Døpt i Fjære kirke 9. mars

Tilde Gunleifsen
Døpt i Fevik kirke 9. mars

Tobias Mortensen Moy
Døpt i Fjære kirke 16. mars

Andrea Malde
Døpt i Fjære kirke 23. mars

Simon Bjarnastein
Døpt i Fjære kirke 23. mars

Vilde Hjembo
Døpt i Fjære kirke 23. mars

Annie Haugnes
Døpt i Fjære kirke 30. mars

Daniel
Døpt i Fjære kirke 6. april

Elias Silvik Berntsen
Døpt i Fjære kirke 6. april

To luker i himlen

Det største mysterium er ikke mer enn dét: at en ørliten kropp er våknet til jorden. Den nyfødte ser. To luker i himlen går opp.

Selv fem-trinns-raketter og kjernefysikk blir puslingers puslespill når det nyfødte barn med et eneste blikk beviser at Gud er til.

André Bjerke

www.bowling1.no

Bursdags- bowling

Vi anbefaler at du legger bursdagen til fredager da vi har cosmic bowling.
Fra 12 år kan du også ha gokartbursdag.

– alle kan!
BOWLING1 & GOKART

Storgata 35, 4876 Grimstad Tlf.: 37 04 47 00

– trosopplæring i Fjære menighet

Se meg!

«- Se på meg nå, se nå ...!» Dette er noe vi foreldre ofte hører fra våre barn. Å bli sett og få oppmerksomhet er viktig for alle mennesker, ikke bare barna. De er bare så herlig ubeskjedne og sier det rett ut. Så vokser de til og ting blir ikke sagt så direkte lengre.

Ungdommer har sin egen måte å få oppmerksomhet på. Noen lager mye lyd og er svært synlige, mens andre gjerne vil være usynlige. Men behovet for at noen legger merke til at man er til, og setter pris på en, jo, det er det samme for alle. Mange av dagens unge velger å legge ut spektakulære filmsnutter eller dristige bilder av seg selv ut på nettet. Jo verre, jo større oppmerksomhet. Men hva gjør en ikke for noen sekunders berømmelse? Noen vil hevde at dette er nåtidens gapestokk. De unge setter seg i en posisjon der hvem som helst kan gi kommentarer og tilbakemeldinger. Helt usensurert og ukritiske, og helt uten tanke på hvem denne personen egentlig er. Er dette en god måte å bli sett på?

Men hva med meg selv? Ser jeg de jeg møter til daglig? Det er ikke vanskelig å få øye på de som tar plass, er morsomme og appellerer til oss. Men vanlige folk i gata er det lett å overse. Ja, jeg må bare snakke for meg selv. Jeg går i egne tanker, er fokusert på meg og mitt og overser de rundt meg. Også mine nærmeste av og til. "Nei, jeg har ikke tid, bare vent litt..." Typiske svar i en hektisk hverdag der så mye annet er viktigere enn å lytte eller ha en god samtale. Som forelder er det jo min oppgave å se ungene mine. Gi dem følelse av å være viktige og verdifulle.

Jesus så alle. Han stoppet opp, snakket direkte til folk og ga dem følelsen av å bli sett. Ingen gikk uberørt fra et møte med Jesus. Han bør være vårt forbilde. Et eksempel var da Jesus var invitert til fariseeren Simon. En kvinne dukket opp, uten å være invitert, og begynte å salve Jesu føtter. Dette var uhørt, både fordi hun var kvinne men også fordi hun levde et syndefullt liv. Simon ville ha henne vekk, men Jesus sa. " ... Ser du denne kvinnen? ..." (Luk. 7, 44) Simon hadde jo selv sagt sett kvinnen for lengst, men Jesus ville at han skulle SE henne, se mening- en bak hennes handlinger.

Konfirmantene avslutter snart sin konfirmasjonstid i kirken. I denne utgaven av Fjæreposten kan du lese om hvordan noen av dem har opplevd konfirmasjonstiden sin. Vi håper at de har hatt følelsen av å bli sett, og at de ikke er uberørt av sitt møte med budskapet og kirken.

Da gjenstår det bare å ønske konfirmantene Guds vel- signelse for den store dagen og framtida.

Berit Skovli
Leder for trosopplæringen

TROSOPPLÆRING I FJÆRE MENIGHET
SAMMEN om å være sammen
SAMMEN om å være seg selv

Den store dagen nærmer seg med stormskritt. Vi har tatt en prat med noen av årets konfirmanter for å høre hvordan de har opplevd konfirmasjonstiden.

F **Berit Skovli**
TEKST & FOTO

Vi møtte en gjeng hyggelige ungdommer en fredagskveld på Fevik. Ungdomsgruppa samles hver fredag i Fevik kirke, og denne kvelden var det konfirmantene som var i flertall. Da vi stakk innom var de i full gang med å løse en quiz. Lederen, Ingvild Wangensteen, hadde gitt dem fakta om bibelen på 5 min og 59 sek. (!), så nå gjaldt det å huske alt som var blitt sagt. Og det var ingen ting å si på innsatsen. Det ble jobbet på spreng i gruppene, og premieren var et hypotetisk gavekort i kiosken på en verdi av 10 kr.!

En selvfølge

- Ingvild er helt knall! Ut- sagnet kommer fra Eivind

Kvamme Erichsen. De andre er helt enig. - Det er Ingvild som har bidratt til at konfir- masjonstida har blitt så bra, sier han bestemt, før han be- nytter anledningen til å gratulere henne med forlo- velsen.

Vi spør hvorfor han valgte å konfirmere seg i kirka. - Det var egentlig helt selvfølgelig, forteller Eivind. Det er jo gøy å få penger, men jeg gledet meg til hele pakka, sier han. Eivind har foreldre som er aktive i menigheten. Selv har han gått på søndagsskolen og Yngres, og synes det har vært ok å være konfirmant i Fevik kirke. - De fleste vennene mine er enten i andre menig- heter eller i Fjære kirke, for- teller Eivind. Men jeg ville gå her. Jeg bor jo her på Fevik.

Danmarksturen

Elizabeth Erdal, Jannis Schaefer, Lars Eirik Landmo er enig med Eivind om at konfirmanntida på Fevik har vært fin. Alle nevner de Dan- marksturen som et trekkplas- ter for å konfirmere seg i kir- ka.

- Det var en kjempetin tur, men jeg hadde nok blitt kon- firmert uten den turen også, mener Elizabeth.

- Danmarksturen var topp, og jeg håper ikke de fjerner den eller finner på noe annet i stedet, sier Jan Eirik Land- mo. Det er mange som trek- kes mot tilbudet i kirka net- topp på grunn av den turen, mener han. Undervisningen synes han har vært lærerik, og han gleder seg konfirma- sjonsdagen.

En annen som også mener at Danmarksturen er et av høydepunktene i konfirma-

sjonstiden er Thor Audun Tunsberg. - Jeg gledet meg veldig til turen, men klarte å brette hånda mens vi var i Danmark, forteller han. Typisk, men ellers var turen fin, sier Thor Audun. Han har gått i Fjære kirke og fått undervisning av Kjell Olav Haugen og Helge Spilling. - Samlingene har vært fine, og vi har lært mye, sier han. Han er heller ikke helt ukjent med kirken. - Jeg har vært i kirken fra jeg var liten, og nå er jeg en med på FMU, forteller Thor Audun.

Tradisjon

Jannis Schaefer synes mye av det de har lært har vært litt selvfølgelig. - Men det har vært bra sosialt, og noe nytt har jeg jo lært, mener Jannis. Han er opprinnelig fra Tysk- land, og har valgt å døpe seg for å kunne være konfirmant. - Valget var nokså enkelt, det var en selvfølge at jeg skulle konfirmere meg i kirka, for- teller Jannis. Det er en tradi-

sjon i familien, dessuten er familien min blitt aktive i Fe- vik kirke etter at vi flyttet hit, forteller han.

En liten nedtur

Like fullt som Danmarkstu- ren var topp, var alle de fem enige om at "På Flukt" var en nedtur. Dette er et arrange- ment som blir gjennomført for å vise ungdommene hvor- dan mennesker i krigsherjede områder kan ha det. Alle konfirmantene i Grimstad kommune deltar på dette.

- Vi samles på Hove (Trom- øya), og så "jages" vi rundt i skogen en natt, forteller Ei- vind. Vi labba rundt der da, og så prøvde noen å skremme oss. Da er det jo meningen at vi skal bli redde, men det ble vi altså ikke, forteller han. Men en gang måtte vi ligge på bakken i 45 minutter fordi en hadde sagt noe dumt, og det var jo ganske ille da, leg- ger Eivind til.

De andre nikker gjenkjen- nende. Forventingene til

Ingvild Wangensteen er en populær leder. - Hun er helt knall, mener fra venstre: Lars Eirik Landmo, Jannis Schaefer, Elizabeth Erdal, Thor Audun Tunsberg og Eivind Kvamme Erichsen.

opplegget hadde tydeligvis ikke innfridd helt. Men flere av dem kan tenke seg å være med å bidra slik at neste års konfirmanter får en bra opp- levelse.

Den store dagen

Alle som en gleder seg til den store dagen. For konfir- mantene i Fjære er det konfir- masjonsgudstjeneste siste helgen i april, mens for kon- firmantene fra Fevik er det andre helgen i mai. Og alle synes det skal bli gøy med selskap og gaver, men de tror det vil bli fint i kirken også. På spørsmål om de tror de kommer til å fortsette å gå i kirka etter konfirmasjonen, tror de fleste at de vil det. De vil uansett fortsette å gå på Ungdomsklubben om freda-

hilsen presten

SOM MERDAG

Vi skriver 14.april. Det er en gammel merkedag på ka- lenderen: sommerdagen. Det er tid for å snu primsta- ven til sommersida. For oss som har en så gammel kalender i stua da...

Sommerdagen bærer bud om at det er lysere og var- mere tider i vente. Vinteren har hatt sine tilbakefall også dette året: solid snøfall i påska og kaldt ruske- vær fram til nå.

Men i dag er fuglesangen sterkere - og sola skinner! Det går mot vår nok en gang. Påsketida er ikke over - håpet lever og gir hverdagen et ekstra lys.

Midt i denne tida har vi hatt vårkonsert i Fjære kir- ke. Vi har framført kantaten "Å hjelp meg du", med tekster av Arne Garborg "i tvil og tru". Garborg kjem- pa i sitt liv med tvil og forholdet til den kristendom som han opplevde i sin oppvekst - en mørk og alvor- lig pietisme som førte mer til redsel for Gud enn tro og begeistring. Men i mange av tekstene hans ser vi og lys og håp - ikke minst knytta til naturen. Han så Gud i skaperverket. Våren bærer bud om livet som seirer over døden.

Så la oss gå ut denne våren i Guds skaperverk og få øye på livet som bryter fram, la oss igjen glede oss over fuglekvisper og blomsterprakt - og se Guds fing- er i alt som lever. Han som er "oppstandelsen og li- vet" vitner for oss i naturens mange små og store under. Om det ser mørkt ut av og til, så er han alltid nær oss med sitt lys og gir håp om ei ny framtid.

Å, hjelp meg du som hjelpa kan!

Til deg mi bøn eg sender.

Du stridde sjølv og over vann;

du mørkemakti kjenner.

Mi naud er stor, min strid er fæll!

Ver hjå meg du som vil meg vell!

Då veit eg alt seg vender.

(Arne Garborg, Nr. 448 i Norsk salmebok)

Til slutt en gammel keltisk tekst om å se Guds god- het i skaperverket:

Det er ingen vekster på jorden

uten at de er fulle av hans dyd.

Det er ingen former på stranden

uten at de er fulle av hans velsignelse.

Det er intet liv i havet,

det er ingen skapning i elven,

Det er intet på firmamentet

uten at det forkynner hans godhet.

Det er ingen fugler på vingene,

det er ingen stjerner på himmelen,

Det er intet under solen

uten at det forkynner hans godhet.

(henta fra Harald Olsens bok
"Ilden fra vest")

GOD VÅR og GOD SOMMER!

hilsen

Helge prest

• Konfirmasjon • Bryllup
• Sorgbinderi
Fraktfri levering til kirkene.

• Vi har idéene. Spennende gaver og interiør.

FEVIK BLOMSTER a/s

VELKOMMEN TIL VAR NYE, SPENNENDE BUTIKK!

blåtur

28. mars reiste FMUs ledergjeng, med både juniorledere og hovedledere, på en helt spesiell tur. Det var en såkalt «blåtur». Bare de færreste viste hvor vi skulle, og bare Vår Herre viste alt...

Thorvald Hansen
TEKST

Gard Håkedal
FOTO

Vi reiste fra FMU-bygget om morgenen og vendte nesa mot Lindesnes fyr. Vi rakk en tur innom Sør arena for å bekrefte at der var stengt.

Underveis ble vi alle delaktige i Marie Knutsen og Teresie Terjesen sin egenproduserte bingo, der samtlige fikk bingo til slutt.

Det regnet godt da å vei mot Lindesnes, men da vi kom til parkeringsplassen hadde regnet tatt en pause og vi kunne «fyre» opp engangsgrillene våre. Grillfesten var et faktum. Etterhvert som sulten hadde stilnet pakket vi sammen og reiste mot Lyngdal. Badeland var nå neste mål for dagen.

I kjent FMU-still tok vi

den veien vi trodde var en snarvei. Måler vi i kilometer var den det, men i tid var den vel ikke det. Men følelsen av å kjøre over en fjellovergang fikk vi i alle fall med oss.

I badeland kunne vi slappe av og nyte det våte element. Vi fikk vasket våre legemer og børstet håret slik at vi var klare for kvelden. Jentene stilte i finstas og pensko for anledningen, mens guttene prøvde å sjarmere med skjorte og slips.

Etter badeland spaserte folket til hotellet, hvor de inntok en bedre middag i form av den kjente retten pizza.

Tale til guttene og tale til jentene hører også med i slike selskaper.

Planen videre var å besøke Lyngdal Bedehus, men de hadde reist på konsert den lørdagen så der var det

lite å hente. Vi tenkte da å dra tilbake til FMU-bygget å avslutte kvelden der.

Men vår siste ervervelse på leder siden, Kristian «danske», som har sine foreldre fra Farsund, hadde andre tanker. Han har flere kjente i ungdomsarbeidet i Farsund, og etter en telefonsamtale var vi på vei til Farsund kirke på ungdomsmøte. Her ble det avholdt ungdomsting denne helgen så selveste biskopen var på plass (noen som sa ferdig-

lagte...?)

Etter å ha vært på møte i kirka, pratet med nye folk, gamle kjente og «kikket» litt på biskopen, vendte vi nesa hjemover. Etter et par timer med lovsang og god stemning i bussen, ankom vi FMU-bygget 01.15.

Vi i FMU er heldige som er en stor ledergjeng med energi og positiv innstilling. Juniorstyret i FMU gjør en fantastisk innsats til glede for alle som er på FMU. Vi ser det som viktig å kunne gi

noe tilbake, og ingenting er vel bedre enn å reise på tur, hvor du bare stiller med deg selv og ditt gode humør og kan få opplevelser, gode minner, og på toppen «åndelig påfyll» med deg.

min tro

Denne spalten er en stafett, der utfordringen går til en ny skriver hver gang.
**Hvordan kom troen på Jesus inn i ditt liv?
Hva har det betydning for deg?**

Jeg er minste jente i en familie på seks. Pappa arbeidet som fiskeskipper og mamma som hjemmeværende husmor med fire barn. Mine søsken var mellom 7-10 år eldre enn meg, så de var mine store forbilder.

Mamma var min kristne oppdrager. Ho var «fjellet» i barneårene og mitt faste holdepunkt, da pappa var mye ute på sjøen. Mamma var streng, men samtidig nådig.

Mitt første møte med bibelfortellingene, var på søndagsskolen. Søndagsskolelæreren min var ei flott voksen dame. Ho fortalte levende om Guds frelsesplan, og sådde Guds Ord i hjertet mitt.

Hver ferie reiste vi på leir. Der skjønte jeg som 12 åring at frelsesverket var for meg. Vi var tre venninner som ba om forbønn den kvelden. Det var en god kveld. Ingen radikal omvendelse, men en stille erkennelse av at jeg er et Guds barn. Et Guds barn med arverett til hans velsignede gaver.

Gjennom ungdomsårene har det vært viktig for meg å ha gode voksne medvandrere. Voksne som har brydd seg om mine tanker og opplevelser av livet. Noen som rettet meg i livets mange utfordringer. Det er spesielt en dame i nærmiljøet hjemme, som jeg tenker på. Ho åpnet hjemmet sitt for meg og mine venninner. Vi laga god mat sammen og hadde gode samtaler. Før vi gikk fra hverandre ba vi ofte sammen. Disse stundene var viktig i mitt unge kristenliv.

Som voksen var jeg heldig som traff min mann, som jeg kan dele troen med. Vi har to døtre som er Guds barn, og som vi ønsker skal bli bevart i troen. Det er viktig for oss, å ha fellesskap med andre troende, og ha tilhørighet i en menighet.

Når jeg ser tilbake på barne og ungdomsårene, ser jeg hvor heldig jeg har vært. Jeg har fått Ordet sådd fra jeg var liten. Troen på Gud har alltid vært en del av min identitet. Jeg har aldri tvilt på Guds eksistens. Gud er en del av min hverdag. Gjennom alle faser i livet har Han vært med, gode som dårlige dager. Det er kanskje på dårlige dager jeg har følt at Han har vært nærmest. Kanskje fordi det er da jeg har søkt Han mest. Når livet er bra og alt går greit, har jeg en tendens til å «klare meg selv». Jeg tror Gud ønsker at vi skal stole på Han og være avhengig av Han. Han vil ha samfunn med oss.

Gud har kalt oss slik han kalte Jacob i Jes.43,1 «Og nå, så sier Herren, han som skapte deg, Jakob, og formet deg, Israel: Frykt ikke, jeg har løst deg ut; jeg har kalt deg ved navn, du er min.»

Jesus har frelst meg og kalt meg til å være hans barn og jeg har tatt imot gaven.

KJERSTI BIRKELAND

The
**J.J. Ugland
Companies**

støtter lokalt ungdomsarbeid
www.jjuc.no

Storfamiliesamling på Vik 4. mai

Søndagsskolen og Fjære menighet inviterer til Storfamiliesamling søndag 4. mai kl. 11.00 på Vik Bedehus (like ved Fjære Ungdomsskole).

Dette er et tilbud til hele storfamilien - i alle aldre, og en fin anledning til å bli kjent med hverandre og Fjære menighet. Samlingen starter inne med sang, andakt og vi skal finne Gullperlen! Husk: Ta med saks!

Kollekten vil gå til en nystartet søndagsskole i Brasil.

Etter samlingen vil grillene være varme. Ta med grillmat, drikke og noe å sitte på. Det blir også uteaktiviteter.

Vi tror dette blir en fin og kreativ samling. Det er ikke akkurat en familiegudstjeneste. Ikke akkurat en søn-

dagsskole heller, men kanskje noe midt i mellom? Vi ønsker fellesskap, møtepunkt med Gud og mennesker, en stopp for å kjenne på at det er godt å være sammen og i Guds hender. Vi prøver å gjøre det slik at barn og voksne blir involvert og føle seg hei-

me og trygge. Og vi gjør det på Vik Bedehus for å gi et tilbud til nærmiljøet. Det blir ikke lang vei til "kirka" den dagen for de som bor i Vikområdet i alle fall.

INGER ØYBEKK

Glade gutter gode venner

i samme båt

Så ulike som de er, har de likevel mye til felles. Begge to har vokst opp i en kristen heim og vært aktive i menighetsarbeid på forskjellige måter. Men den ene er ordrik og framfusen, mens den andre er mer reservert og lavmælt. Det bibelske landskapet er godt kjent for begge to, og der ligger nok også forklaringen på at de så fort har funnet tonen seg i mellom, og etablert et vennskap på siden av tv-settingen. Jan Erik Larsen og Odd Bjørn Jørgensen er i samme båt, og det trives de vannvittig godt med.

F Peer Rødal Haugen
TEKST & FOTO

Salmetavla i Fevik kirke er en liten pram med salmetavla i seglet.

– Den har Odd Bjørn Jørgensen laget, fikk jeg vite. Den mannen måtte jeg treffe. Jeg har alltid vært tiltrukket av tempelbyggere. Eikeli båtbyggeris kjente prambord står forøvrig både på kongehytta, vistnok også Skaugum, og hos flere av kongehusets venner. Forøvrig har mange begynt å kopiere møbelet, blant annet i Vietnam. Da vi dro igang Fjærepos-ten, tenkte jeg et møte med Odd Bjørn ville være interessant. Men Odd Bjørn er ikke en mann som lett stiller seg i rampelyset, og vek behendig unna.

Men så har altså den, på egne vegne, reservert mannen, gått hen og blitt «rikskjendis» i programmet til en kar som en skulle tro var Odd Bjørns rake motsetning. Jan Erik Larsen, «autofil-Larsen», er kjapp østlending, ordrik og framfusen som bare det.

Etter å ha sett det ene autofil-programmet etter det andre, begynte det å demre for meg at Jan Erik og Odd Bjørn rett og slett hadde blitt gode busser. Det var ikke bare prat når Jan Erik skrøt av Odd Bjørn og klemte og sto i. Og at Odd Bjørn hadde

gått med på den enen prosjektet etter det andre til denne lattermilde programskaperen, fikk meg altså til å anta at her hadde det utviklet seg et vennskap.

Fjærepos-ten utskremte hadde den store gleden av å treffe begge karene i båtdua hos Odd Bjørn. Jan Erik skulle rett og slett bare komme på besøk, uten noe tv-team på slep. Campingbåten skulle vært sjøsatt for lengst, men vinter og snø kom i veien.

Vennskap

– Men nå måtte jeg bare nedover en tur. Hvis du spør kona mi hva Odd Bjørn betyr for meg, så får du vite at det er ikke lite. Så i dag bare heiv jeg soveposen og baggen i bilen og dro av gårde. Overnatting hos Sam, sønn til Odd Bjørn, er fast prosedyre. – De har tatt så godt imot meg. Odd Bjørn og Ester har sluppet meg inn i familien og hjemmet sitt. Her i bua har vi hatt mange flotte stunder og gode prater, om troen og livet og ... og så kommer Ester med kaker og kaffe.

forteller og dramatiserer og flirer og ler.

– Nå er du blitt riktig flink til å klemme, erte Jan Erik. Odd Bjørn svarer med et «ja» og et «jo» mens han vanen tro tygger og biter på ei treflis eller en pinne.

Miljøet i båtdua

Å komme inn i Odd Bjørns båtbyggeri er som å ta et steg til siden og flere steg bakover i tid. Lukta av tre, støvet, mylderet av maler, materialer, verktøy og tusen ting, mer og mindre ferdige båter hensetter meg til en tid som var. Og her har også Jan Erik Larsen funnet seg til rette. Her har han etter hvert tilbrakt mye tid, og da forrige prosjekt nærmet seg slutføring, spurte de i teamet hverandre hva de nå skulle finne på så de kunne komme tilbake til Odd Bjørn.

Jan Erik forteller med stor innlevelse og ler og morer seg. Odd Bjørn tygger på ei flis og smiler beskjemet.

– Ja, men det er sånn det er, forteller Odd Bjørn. Her også kommer de inn, legger hodet på skakke og blunder og kikker, den eine etter den andre. «Ja, hmm, jau...» Odd Bjørn er ikke noen dårlig dramatiker han heller, og glir lett inn i rollen som mimekunstner. Han har i det hele tatt en vittig tunge, og avleverer støtt noen herlige replikker.

Odd Bjørn er mannen

– Da vi skulle ha tak i en båtbygger første gangen snakket med flere for å finne mannen vi trengte. Mange av de jeg snakket med sa at da måtte det bli Odd Bjørn Jørgensen. En av de jeg var i kontakt med hadde bygget si ega sjeke. Sjølv var han godt fornøyd med resultatet og så fortalte han hvordan det forløp da han skulle få Odd Bjørns dom over byggverket.

Odd Bjørn gikk rundt båten og kikket, lukket et øye, sikket, kikket videre og sa: «Jau, du har vært heldig med den. Ja, jau, joda du har vært heldig med den ja. Fin.» Da han hadde vært der ei stund og skulle gå, sjeinte han bortom sjeika igjen, med samme kommentaren: «Jau, du har vært heldig med den...» Men så legger han til: «Men neste gang kan du ta og bygge den rett!» Så gikk han. Båtbyggeren sto igjen og måpte. «Rett? Hva mente han med det?» Og han til å måle. Så viser det seg altså at jo, riktig, båden var 4 mm skjeiv...

Jan Erik forteller med stor innlevelse og ler og morer seg. Odd Bjørn tygger på ei flis og smiler beskjemet.

Han hadde for eksempel kjent seg litt tufsete og klein den dagen, samme dag som han hadde vært i begravelse. Så sier Odd Bjørn:

«Uff, e kjente mæ så klein og elendig i kjerka at e lurte på om det var no'n vits i å gå heim...»

Jan Erik hylar av latter. Det er ikke vanskelig å forestille seg at det har vært mange trivelige stunder i denne batdua, og Jan Erik skjønner at det kan gå på effektiviteten løs, og tære kraftig på arbeidsstida til Odd Bjørn.

– Du skulle hatt et skilt nedi bakken her, sier han. Der kunne det stå: «Gratis råd og hjelp gis hver tirsdag mellom kl 1200 og 1300.» Da hadde du både fått sagt at du vil gjerne hjelpe, men ikke hele tida, og at du trenger fred til å få jobbene gjort.

Odd Bjørn innrømmer at det kan leite på tida innimellom når en er på etterskudd med alt, men understreker at, for del, det er veldig hyggelig når folk kommer innom. De er absolutt velkomne.

Det er tydelig at den hyggelige og imøtekommende båtbyggeren, har en konstant utfordring i det å få tid til både arbeidet som skal gjøres og båtene som skal leveres til tida, og til pratene med alle som stikker innom i ulike ærend. Men det virker å være hevet over enhver tvil at mange har og har hatt en god lytter og forberder i Odd

Bjørn. Han understreker stadig at han ikke er noen predikant, men en typisk «hjelpemann».

Likevel kommer det for en dag at han har temperament også denne lune sorlandske båtbyggeren.

– Men jeg prøver å se til at det ikke går ut over noen andre når frustrasjonen og sinnet koker over. Det har gått noen vinduer innimellom når jeg har kylt avsted et verktøy, så det har blitt litt leiting etter en del verktøy baki heia her...

Han kunne valgt annerledes. En av dem Jan Erik snakket med om Odd Bjørn, sa følgende:

– Odd Bjørn kunne vært stjerne. Hvis han hatt folk som kunne utføre alt arbeidet og gjøre det Odd Bjørn ba dem om, så han kunne konsentrere seg om det kreative, ville han kommet svært langt!

– Og det tror jeg stemmer, sier Jan Erik, som virkelig har latt seg både imponere og engasjere av Odd Bjørns sikre vurderingsevne av hva som duger og ikke.

– Han får det som han vil til slutt, ser

du. Han gir seg ikke. Men han går ikke rakt på. Da vi diskuterte om vi skulle bruke omigjen de gamle rørrekene på Love-båten, var ikke Odd Bjørn avisene til det, men det skinte etterhvert klarere og klarere igjennom at han hadde tenkt seg noen andre rekker.

Jan Erik er i gang med et nytt lite situasjonsspill og etterlikner Odd Bjørn. Det ble som Odd Bjørn ville.

– For det visste han med det samme, at de rekkene måtte byttes ut, gliser Jan Erik.

Autofil-Larsen tar seg noen runder rundt og inni og oppå Love-båten, mens jeg forhører meg litt mer om Odd Bjørns historie. Larsen har etterhvert innfunnet seg på taket av båten, der han ligger og hører

på, og kommer med noen innsmett her og der.

Et helt liv i båtdua

Odd Bjørn har igrunnen levd hele livet i og rundt denne båtdua. Her vokste han opp og jobba sammen med faren Samuel. Faren ville egentlig ikke at Odd Bjørn skulle bli båtbygger, så han kom stadig med hint om at Odd Bjørn heller burde være med på andre ting enn å gå der i bua. Faren var i det hele tatt veldig opptatt av å gjøre ting sammen med ungene.

Likevel gikk det altså slik at Odd Bjørn lærte yrket av faren og etter hvert overtok båtbyggeriet. I en årrekke var han postmann også. Det var greit å kombinere med arbeid i bua. Litt husbygging har det også blitt, men det er tydelig at det båtbygger han er i sitt hjerte. Så leverer da også Eikeli båtbyggeri noen aldeles lekke båter, fra vakre tradisjojelle skjermsejker i tre, til de smale, mer sporty fartsvidunderne i plast og tre på 21 og 28 fot. Odd Bjørn var også den første som bygde båter med plast skrog under vann og tre over, en slettbygd ma-

hognibåten med midtstilt motor.

Men trebåtene er arbeidskrevende, og i dag er det vanskelig å få det til å lønne seg.

– En får ikke igjen for alt arbeidet.

Det har vært tider han har følt at han brant lyset i minst begge ender, og frykter at han har skaffet seg et rykte som en som bare jobber.

– Men ofte har det ikke vei utenom for å rekke det en har lovt.

En kristen heim

Odd Bjørn fikk en solid ballast med seg hjemmefra. Hver morgen, ved frokosten, var det morgenandakt, før de føyk avsted på skolen.

I menigheten har han gått gradene. Sikkert mer en tjue år i yngres på Fevik og i det som seinere har blitt til FMU.

– Som hjelpemann, understreker han igjen. Han er veldig klar på at han ikke er noen predikant.

I idrett var han med på det meste, men dreiv det langt både i sykling og fotball. Men når det kom til fyll og fest var det stopp.

– Jeg var galen nok som det var uten alkohol, så noen rus trengte jeg ikke.

Det tror jeg ham på.

Læretid i Brasil

Synnøve Hodnebrog er fra Hesnes og har fartstid fra FMU. For tida er hun student på Hald internasjonale senter, men har det siste halve året vært på studieopphold i Brasil. Der var oppgaven hennes å arbeide for det som tilsværer Laget (Norges kristelige student- og skoleungsomslag) her hjemme.

F Peer Rødal Haugen
FOTO: PRIVAT

10. april var Synnøve i Norge for å avslutte årsstudiet ved Hald internasjonale senter. Etter bare seks ukers forberedelse i høst, gikk turen til João Pessoa i Brasil. Der har jobben hennes i hovedsak vært å arbeide med ABU-gruppa der, som er det samme som LAGET i Norge.

Sammen med sin teamkamerat, Kjetil Kivle Pettersen, var hun med i den lokale gruppa der i byen. Der hadde de blant annet ukentlige møter og bibelstudiegrupper på universitetet. De deltok også på en stor leir og besøkte andre ABU-grupper rundt om i Brasil.

Gatebarna

– Mange forbinder Brasil med gatebarn og foreldreløse barn. Var du i kontakt med det arbeidet?

– Ja, vi jobbet på et barnehjem som baptistkirken driver. Der bor det i underkant av 30 gutter i alderen 4-17 år.

Mange av guttene på dette hjemmet har vært gatebarn. Der underviste vi litt i engelsk, men det mest av tiden gikk med til å leke!

– Hvordan bodde du mens du var der?

– Forskjellene mellom rik og fattig i Brasil er veldig stor. Jeg bodde sammen med en lokal dame i et stort leilighetskompleks. I det området er økonomien nokså god. Levestandarden der er ikke mye forskjell fra det vi er vant med i Norge. Kanskje er den til og med bedre. Men samtidig ser er hver eneste dag mennesker som roter etter mat i søpla utenfor, og slumområdene er ikke langt unna. Sønn geografisk er João Pessoa en kystby i nord øst med varmt, tropisk klima og fine strender! Nabobyene er blitt mer og mer populært blant norske sydenturister! Maten i Brasil er veldig god, men jeg savner selvfølgelig mammas hejmmelagde grovbrød, melk og andre ting. Hovedmåltidet, som tilsværer middagen her hjem-

me, er lunch som spises rundt 12 tiden. Da er det alle mulige ting på en gang. Her blander man gjerne bønner, ris, pasta, potetmos, salat, kjøtt, frukt og forskjellig, men mye av maten ellers ligner på den vi er vant med i Norge.

Læretid

– Hva var de største utfordringene og hvilke inntrykk sitter du igjen med etter dette halvåret?

– Det er veldig uvant og sterkt å se gatebarn hver dag. Jeg bodde rett ved en hovedgate, der det hver dag er mange barn som jobber med å sjonglere eller vaske bilrutene i håp om å tjene litt penger. Det er uvant å oppleve fattigdom så tett innpå seg.

Folk her i nordøst er veldig kjærlige, og det tok litt tid å venne seg til det. Man gir nesten alltid et kyss på hvert kinn hver gang man møtes. Og så har de noe som heter «xero» som betyr lukt. Jeg ble veldig overrasket første gang en kom å luktet på meg! Med ca 35 grader hver dag, er ikke det min favoritt hilsen! Ellers sier de også alt rett ut her. Har du lagt på deg eller slanket deg så får du høre det! forteller Synnøve.

– I begynnelsen var også språket en stor utfordring. Nesten ingen snakker engelsk, så i begynnelsen var det vanskelig å kommunisere, men det gikk mye lettere etter hvert.

– Hva har du lært etter et halvt år i denne kulturen?

– Jeg har måttet være veldig tålmodig når det dreier seg om venting, for her kommer folk sjelden på tida. De er veldig avslappet og kommer når de er klar. Men først og fremst har jeg funnet ut at jeg er veldig heldig som har vokst opp i Norge og har muligheten til å bli det jeg vil, og gjøre det jeg vil med livet mitt. I tillegg har jeg lært mye mer om meg selv, vokst mye, og lært mer om

Synnøve Hodnebrog samm med gode venner i Brasil – medstudenter (t.v.) og barn fra barnehjemmet hun arbeidet på.

den brasilianske kulturen, og om mennesker som har en helt annen bakgrunn for livet sitt enn jeg.

– Vil møtet med Brasil ha noe å si for dine valg og framtidsplaner?

– Jeg har jo jobbet med lagbevegelsen i Brasil, og er gira på å jobbe videre med dette i Norge – først i Oslo til neste år. Men jeg har veldig lyst å reise mer etter hvert, og jobbe med mennesker og kulturer i andre land. Selv om det var litt rart i begynnelsen med en helt ny kultur, er jeg blitt veldig glad i den brasilianske kulturen, og vil gjerne lære mer om andre kulturer!

– Er noen av dem du møtte som har satt spesielle spor i minnet?

– En av guttene på barnehjemmet, Kleber, er 6 år. Før han kom til barnehjemmet for ca 8 mnd siden, gikk han gatelangs alene. Det er veldig farlig her i Brasil. Moren hans er i fengsel på grunn av dophandel, og han har selv sett sin egen far bli drept. Nylig kom også storebroren hans, som har bodd hos en nabo, til barnehjemmet. De

har også en søster som mest sannsynlig bor hos en mann som misbruker henne seksuelt. Vi håper og tror at de finner denne jenta og plasserer henne på barnehjemmet for jenter. Virkeligheten i Brasil er en helt annen når det gjelder slike ting. Jeg har mange ganger tenkt på hva som ville skjedd med disse barna hvis de ikke hadde vært her på barnehjemmet.

Men nå er altså oppholdet i Brasil over. Synnøve er tilbake på Hald, der de siste to månedene skal brukes på informasjonsarbeid og oppsummering av utenlandssopp-

holdet. Hun har gledet seg lenge til å komme tilbake og treffe de andre studentene som har vært andre steder i verden, og de utenlandske studentene som har vært plassert ulike steder i Norge.

– Dersom du har lyst til å gjøre noe helt annet et år, lære mer om deg selv og få venner fra hele verden, kan dette året på Hald anbefales, avslutter Synnøve.

Synnøve anbefaler varmt et år ved Hald internasjonale senter i Mandal

Inger Øybekk (57) er prest i deltidstilling i Fjære menighet. Hun er ansatt i Det Norske Misjonsselskap (NMS) i Agder, bor til daglig i Lillesand, er 57 år og har over 30 års misjonstjeneste i Brasil bak seg. Fortsatt har hun en 30 prosent av stilling i Brasil. To ganger i året, seks uker om våren og seks uker om høsten drar hun nord i landet der hun underviser og veileder elever ved en bibelskole. Slik holder hun kontakten med venner og kjente i et land hun er svært glad i.

nok en hilsen fra Brasil

Du får bli med meg i bussen de siste 320 km på veg til Petrolina. Avstanden bakover er like lang. Vi er med andre ord halvveis. Ser vi oss omkring så er «grønt hav så langt du ser» Horisontlinja er langt der framme. Veien gjør ikke en sving. Jeg tar sikte på den bakerste av bakketoppene. 11 min. «full pinne» uten å vri på rattet. Vi når toppen, og registrer at det er som på høyfjellet i Norge, minst like langt til neste «toppe».

Men så var det bare den lille lette bevegelsen sjåføren har på rattet som sa meg noe om forskjellen! Det «grønne havet» har en og annen toppe men ellers er det meste bare små krusninger av kaktus, kratt og busker. Det er grønt, utrolig grønt, som en norsk vårdag. Men så har det regnet den siste tiden, alt for mye, utrolig mye sier folk. Det har blitt flom. Jeg har for 320 km siden dratt fra et område hvor hus lå under vann, og en delstat som til nå hadde nærmere 400 000 husløse på grunn av regnet.

Vi kjører gjennom et område hvor det normalt sett har maks 800 mm regn i året.

Akkurat det hadde jeg ikke van-skeligheter med å forstå da jeg så dette landskapet sist august. Da var det grått og brunsvidd med noen enslige kaktuser og staute palmer. Nå er det utrolig frodig over alt.

Landskapet vi kjører gjennom er hogstlette i det indre av nordøst Brasil, Sertão, som det heter her, endrer seg veldig etter som vi har sommer eller vinter. Nå er det vinter, selv om gradestokken daglig viser mer over enn under 30 grader.

Etter som dagen går blir vi sit-tende på solsida, men alle de åpne

vinduene gjør det absolutt levelig, og med to-tre colastopper får vi også i oss nok væske. Det går mot slutten av dagen. Mørket kommer på og langt der framme ser vi lys, mange lys. Det er Petrolina, en by godt og vel på Bergens størrelse. Her renner San Franciscoelva, og så kom det en by! Jeg kunne ha kommet dit med fly, men det ville tatt meg 10 timer og kosta meg 10 ganger så mye! Uaktuelt, selv om jeg kunne fått se tre store, kjente byer fra lufta!

Nei, jeg er glad jeg tok dere med på bussen, og vi svinger trygt inn på busstasjonen. Du får følge på mens jeg finner en taxi og spør om han vet hvor Gate 7 i Vila Eulalia er. «Nja, men Vila Eulalia er liten, så det skal gå greit».

Jeg vet det tar ca 10 min, og etter noen forsøk, og over noe som vi i Norge ville kalle kjerreveier, ser jeg skiltet på veggen. «den evangeliske lutherske kirka». Vi er framme.

Det er 10 min til bibelundervisningen skal begynne. Det blir verken dusj eller mat, men vann gjør under-verker. Vi er kommet til den aller nyeste menighetsdannelsen i den evangeliske lutherske kirka i Brasil. 3. februar ble kirka offisielt åpnet. Det var etter tre uker med evangeliseringsaksjon rundt i området. Det var «studd» kirke den kvelden. På neste gudstjeneste kom det 9 stykker. Så ble det 16 og nå på søndag var det 22 pluss like mange barn.

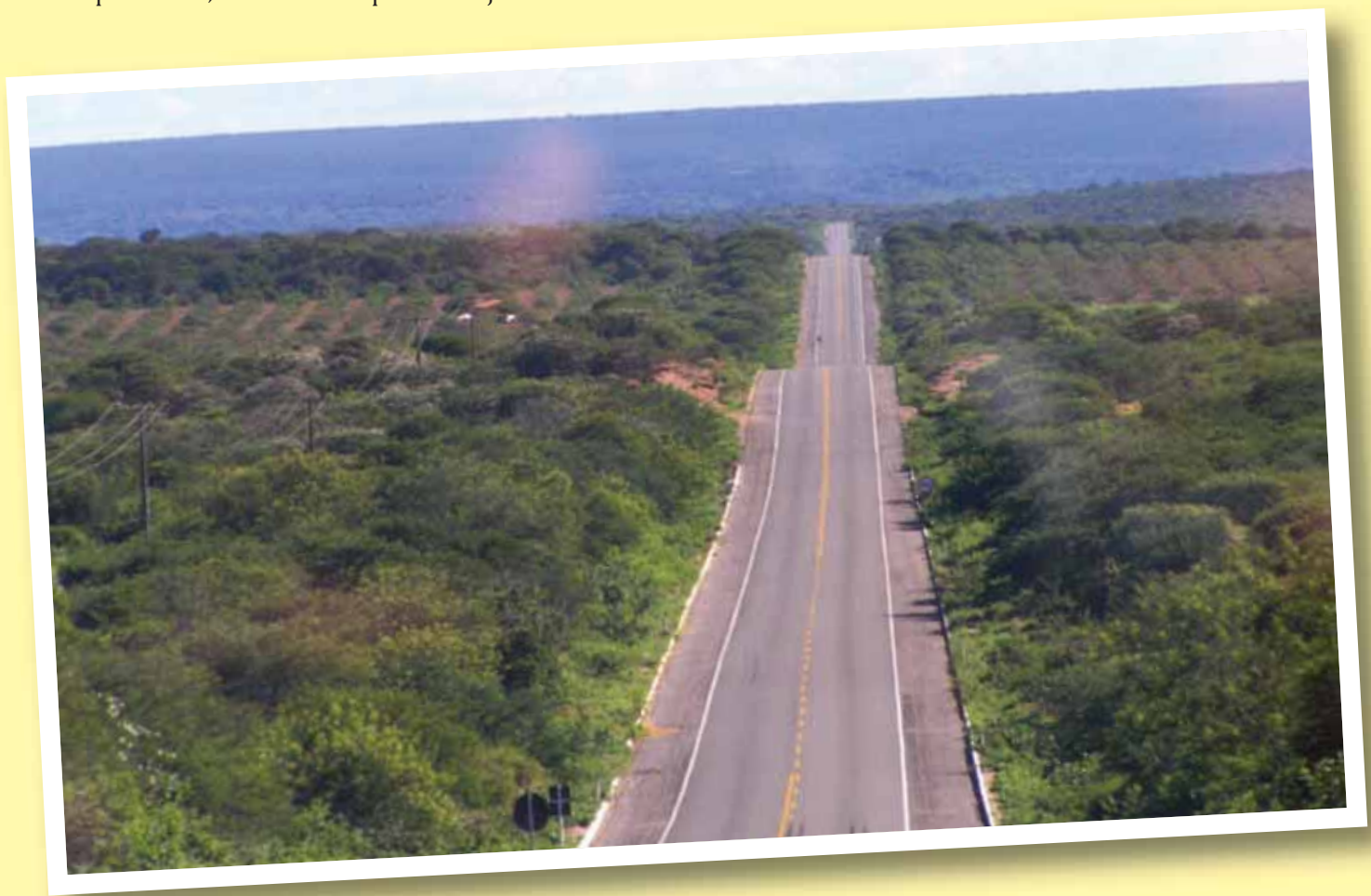
I kveld er det rundt 20 stykker. Det er bibelgruppe. Egentlig er det bøn-nemøtedag, men på grunn av meg har de bytta på dagene, slik at jeg skal få anledning til å bli bedre kjent.

Misjonæren, 25 år gamle George leder bibelstudiet. Han der flink. Husker hva som er viktig da han selv var «læregutt» i 2002. Han gir de god tid til å finne fram til Kolossebrevet 3. De trenger det, men følger utrolig godt med når han går gjennom teksten om det nye livet. De er raske til å velge sanger, men bærer preg av at her er vi i «den spede begynnelse». Takknemlige for å ha møtt Jesus, fått et anna liv og at de får tilhøre et fellesskap er tydelig. Det skal bli spennende å følge denne nye menigheten framover.

Dåps og medlemskurs starta de nokså fort opp med. 14 moduler skal de gjennom. 5 er alt gjennomgått. 8 stykker forbereder seg til å bli de første offisielle medlemmene av den nye kirka i Petrolina. Ansvarlig er to unge gutter fra Nordøst. George og Olguim(22 år).

De har friskt mot, ser på hverandre, smiler og sier: I Araripina starta de med 5 stykker i 2001, og i dag er det 150 på gudstjenesten!

Vi kan følge dem i bønn!

I medvind om motvind

Sangere og musikere i Fjære menighet har stått bak tre store arrangment denne våren. Det startet med «Påskén i ord og toner» 2. påskedag, oppfulgt av «Paulus Sjøfareren» og Garborg-kantaten «Å hjelp meg du» første og andre helga i april. Alle arrangementene samlet fulle hus.

Siste finpuss under generalprøven, før to konserter og fullsatt Landvik kirke.

F Peer Rødal Haugen
TEKST & FOTO

«Påskén i ord og toner» har etter hvert innarbeidet seg som god tradisjon, og virker å ha blitt noe av et høydepunkt for mange. En stufull kirke vitnet om at mange setter stor pris på å få avslutte påskefeiringa med denne vandringen gjennom påskebudskapet, båret fram i ord og toner.

«Paulus Sjøfareren», et sangverk med musikk av Per Tveit og tekster av Eivind Skeie, gikk for to fulle hus i Landvik kirke 6. april. Sangverket forteller brokker av historien om mannen som ble forvandlet fra forfølger til efterfølger, historiens mest betydningsfulle misjonær. Vi kan vanskelig forestille oss hvilken tøff livsoppgave denne mannen hadde. Det ble mye motvinde før han endte sitt liv som martyr i Rom. Likevel har historien vist at det var hold i det han forkynte og den Herre han tjente var mektigere enn enhver motstander. All motgang til tross

ble Paulus' livsverk stående for all fremtid.

Helgen etter fremførte Fjære kammerkor, sammen med Holt kantori og Evje og Hornnes menighetskor, Sigvald Tveits kantate «Å hjelp meg du», med tekster av Arne Garborg.

Musikkdugnader

Undertegnede skal ikke gi seg inn på noen anmeldelse av konsertene, siden han selv er rimelig inhabil. Men at det har vært mange lovpr å høre etter framføringene, må det være lov å nevne. Likevel er det på sin plass å si noen ord om prosjektet, som var en stor musikalsk dugnad.

Storsatsingen med «Paulus Sjøfareren» var en nok et samarbeidsprosjekt med sangere og musikere i Fjære menighet. I framføringen deltok både barn, unge, voksne og godt voksne; til sammen cirka 50 sangere og 8 musikere. Sangere fra Hennes Brothers, ProKor på Fevik, Fjære kantori og Elle Melle, samt lokale musikere og noen frender fra øst og

vest, fremførte konsertversjonen for to fulle hus i Landvik kirke. Regien og det musikalske ansvaret hadde Kirsti P. Haugen, musikalsk leder i Fevik kirke. Sogneprest i Landvik, Tor Martin Berntsen, bandt sangene sammen med korte brokker fra Paulus' liv og brevlitteratur. Vi vet, fra tidligere storarrangement, som for eksempel Julenattinéene, at vi har mange ressurser i menigheten innen for sang og musikk. Og takket være en samende og inspirerende musikalsk leder som Kirsti, skjer det svært mye på musikkfronten (i alle beskjedenhet fra en inhabil ektemann).

For oss sangere var det inspirerende å gjøre noe sammen, godt støttet av våre egne dyktige musikere, samt et par tre nye musikervener. Konseptet – en kryssning av konsert og gudstjeneste – var også spennende. Det viser seg igjen og igjen hvor fantastisk sang og musikk fungerer i det å kommunisere et budskap. Da er det selvsagt viktig at noen har et

særskilt øre og ansvar for at teksten kommer tydelig fram. Mange har faktisk kommentert det spesielt, hvor bra dette fungerte på Paulus Sjøfareren-konsertene.

Med så mange gode sangere og musikere som gladelig stiller opp, er det både givende og utfordrende å gå løs på nye prosjekt der det bibelske materialet formidles gjennom sang og musikk – rett og slett som sang- og musikkgudstjeneste.

Selvsagt er det grenser for hvor mange store arrangement en kan klare når de ansvarlige stort sett er de samme fra gang til gang. Men det ligger mye inspirasjon i å møte en stor og lyttende forsamling. Selv med små budsjett er det utrolig hva som går an å få til, så lenge drivkraften er begeistring og god vilje.

Et lite hjertesukk til slutt: Lokalpressen er overraskende fraværende, gang etter gang. Leser de kanskje ikke sine egne annonser...?

”Å, hjelp meg du” - en hjelp til tro?

F Oddvar Tveito
TEKST

Søndag 13.april fikk en fullsatt Fjære kirke oppleve en konsert med et spennende innhold. En kantate, med musikk av Sigvald Tveit og tekster fra Arne Garborg, ble mer enn en vakker konsert. For meg selv ble det en vandring i troens og tvilens landskap.

Arne Garborg var i sin tid (1800-1900 tallet) en av de mest markante kirkekritikerne. I så vel lyrikk som prosa ser vi en som kjemper mot maktkirken, men ikke mot kristendommen.

Han opplevde kirken som makthavernes og de

rikes religion. «Lazarus» var glemt. Og han anklager kirken for hykleri. Hvor ble det av «menneskesønnen»? Hvor ble det av han som stilte seg på de svakes side?

Den lavkirkelige del av kirken, som var preget av pietismen, hadde gjort Gud til en slags personlig tryllekunstner som skal sørge for de på best mulig måte.

Dette og mer til, kom fint fram i konserten. Komponisten, Sigvald Tveit, hadde en innledning som skapte nysgjerrighet, og selve kantaten var både vakker og tankevekkende.

Vekslingen mellom lesninger, korsang og solister ga oss en spennende innføring i Garborgs teologi. Det Garborg strevde med er det andre også som kjemper med. Og kantaten gav meg lyst til å lese mer av Arne Garborg.

Så takk til kantor i Fjære menighet, Andrea Maini. Og til Fjære kammerkor, Holt kantori, Evje og Hornnes menighetskor. Takk til Bente Marcussen for vakker sang og lesning! Takk til dyktige musikere. Det hele ble fremført med innlevelse. Jeg ønsker meg flere slike opplevelser i Fjære kirke.

Fjære kammerkor, sammen med Holt kantori og Evje og Hornnes menighetskor, samlet full kirke til Sigvald Tveit/Arne Garborg-kantaten «Å hjelp meg du». Sigvald Tveit (over) var selv tilstede til åpningen og holdt en kort innledning om Arne Garborgs liv og forfatterskap.

Kilder til tro og tanke fra Gabriel Scotts forfatterskap

drevet forst med mennesker også. Standardseringen er tidens løsen, avsjeling over hele linjen, dressur, dressur for enhver pris. Det store flertall er i full gang, nå er det kolonnen som teller, makten, massen, det idiotiske flertall. Og tidens menn går tappert i spissen og tramper sine gamle prinsipper under skoen. De var så små før, de er blitt så store nå.

(Fra DNTs årbok for 1954, Sørlandet)

SCOTT KONSERVATIVISME

De hadde et gammelt ord i bygden, ikke uten humor og serlvironi: Komme efter med høvågfolk. Det sikter til det rolige og sindige, som særlig preget den eldre slekt og var en vesentlig del av lynnet, og stort sett kan gjelde kyststripen i det hele. De forhastet seg ikke, de ville gjerne ha tingen prøvd grundig og se resultatet innen de slutte opp om den. Et konservativt trekk i beste forstand, og jeg synes eg meget sympatisk trekk.

(Fra DNTs årbok for 1954, Sørlandet)

SCOTT OM AGDER

(enda en gang, for sammenhengens skyld...)

Jeg vet en øde, mægtig kyst i damp av sjø og taakespind den blaaner op bak skavl og skum forsaat av salt og regn og vind... I skyens flugt, i fuglens skrik det bor saa tungt et sind.

Jeg vet en taus og gold natur langt vesterut, forlatt, forglemt, hvor tiden synker hen i grus til tunge bølgers klokkeklemt. I vindens pust, i havets sus er evigheten gjemt.

Jeg vet en egn, helt trøstesløs med visnen lugt av myr og muld – den eier dog en ydmyg skat, som veier op et berg i guld... Det er det lune smil, som gjør dens hverdag underfuld.

(Fra Årringer 1945)

Ikke i påske?

Holmganger Oddvar Stenstrøm er intervjuet av sin gamle avis Dagbladet, og blir spurt om hvilken bok han vil anbefale. Etter først å ha nektet, kommer det til sist: «Du, hvis jeg likevel skal anbefale ei bok, så må det være Bibelen. Der oppdager du jo stadig nye ting. Men det er jo ikke akkurat påskelektyre.»

Jo, vi skjønner hva han mener. Litterært har vi utviklet påskén slik at høytidens egentlig budskap ikke passer inn. Ytterst merkelig.

Stenstrøm anbefaler Bibelen, men kanskje ikke i påskén.

FAKSIMILE FRA VÅRT LAND

Du gjør det du kan
– vi gjør det vi kan!

FEVIK REGNSKAP & ØKONOMI AS

Siviløkonom Per Arne Gulstad
Sømsveien 5, 4870 Fevik – tlf. 37 04 40 06
www.fevikregnskap.no

NARF
Norges Autoriserte Regnskapsfagernes Forening

Haglund Regnskap as
AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP

Sømsveien 5 • 4870 Fevik
Regnskap – Bedriftsrådgivning
Tlf. 37 25 61 00
www.haglund.no
Medlem NARF

fra historien til Fjære kirke

Tavler, bilder og flagg i våpenhuset

F Kjetil Thorbjørn Frogner TEKST

Det kommer mange besøkende til Fjære kirke hvert år, flest i sommertida. De vil gjerne vite noe om vår steinkirke fra 1100-1200. Av og til er der noen som kan fortelle og vise rundt, men noen ganger er der ingen som har anledning til å ta seg av de besøkende. Det er grunne til at Fjære historielag har skrevet og montert noen messingtavler ute i våpenhuset. Så kan besøkende lese og-

finne ut det de vil vite. Fjære middelalderkirke er både enestående og har bevart det opprinnelige mer enn de fleste andre kirker fra samme tid.

Tavlene

1. Bringsværdmennene. De handler om Fjære og Bringsværdgården i tida omkring 1100-1200 e. Kr. Det handler om Ragnvald (Kale Kolsson) Orknøjarl fra Bringsværd, som var jarl på Orknøyene og startet byggingen av den store og fine

St. Magnuskatedralen i Kirkwall.

2. Fjære kirkes historie 1 og 2.
3. Tavla til minne om jubileet om Fjære kirkested i tusen år. I 1995 var Fjære med i det store landjubileet om "Kirken og Norge i tusen år"

Det er også laget et bilde av den jubileumsgaven som Grimstad kommuen ga til St. Markuskatedralen i 1987, til 850-årsjubileet for St. Magnuskatedralen. Denne gaven var også ei tavle med historis-

Det er ikke mulig å guide alle som besøker Fjære kirke. Derfor har historielaget for å få laget og montert noen messingtavler i våpenhuset, som kan gi besøkende hovedlinjene i kirkens lange historie.

ke opplysninger om forholdet mellom Fjære og Orknøy i middelalderen. Historielaget laget også de andre tavlene.

Gaven til St. Magnus er montert inne i katedralen i Kirkwall. Det ble derfor laget et fotografi av denne tavla, og

Flagget i våpenhuset har en interessant historie, som står å lese på en tavle på veggen.

første rene norske flagget i Fjære, er vel verd å bli sett og studert. Det er en vesentlig del va Fjæres lokalhistorie.

Ute i våpenhuset ligger også små hefter om Fjære kirked, med mange fargebilder, og med tekst på norsk tysk og engelsk. Ta en kikk også på det heftet.

Boka Fjære – som en gang var, kan fortsatt skaffes.

På baksiden av heftet om Fjære kirke er det satt opp oversiktlig det en først og fremst kan se etter:

1 Altertavle av stein fra første kristentid
2 Mannshode over sydportalen fra tiden før 1150.
3 Kleberstensdøpefont fra høymiddelalderen (ca. 1300).
4 Olavskilden muntlig tradering fra middelalderen, trolig tidligere

5 Terje Vigen-bautaen til minne om taper innsats i krigsårene 1807-1814.

Det tas med ett vers fra diktet om Fjære kirke. Forfatter er Karl O. Knutson, 17.06.1923:

*Du ligger saa trygt, du gamle hus
paa bakken hvor solen skinner,
mens vidt du skuer om land og sjø
og tænker paa tusen aars minder.
Saa mangen lykkelig seirens dag
av mulmet du saa oppstige –
og mangen skjæbnetung
times slag
for Norge, det gamle rige.*

VELKOMMEN TIL STI-KVELD

I FEVIK KIRKE Søndag 24.september kl.19.00

Andakt ved Oddvar Svalastog • Turglimt fra tidligere turer • Informasjon fra Normisjons arbeid i Aserbajdsjan • STI-programmet 2008 • Bønnevandring • Bevertning
Kollekt til arbeidet i Aserbajdsjan

STI-PROGRAM 2008

Søndag 1.juni kl.12.30: Etter gudstjenesten i Fevik Kirke, drar vi til Tvedestrand, der vi skal bestige Fagerheia.

Lørdag 16.august kl.11.00: Vi prøver på nytt. Vi skal til toppen av Arendal - Høgsteinsheia.

Søndag 14.sept. kl.12.30: Vi møtes på Rise stasjon etter gudstjenesten i Fevik Kirke. Her blir det grilling, natursti, leker m.m. Kl.14.20 er det mulig å ta toget til Nelaug. Tilbake ca. 15.35. Passer for alle aldre.

STI-Fevik (Normisjons turistforening, Fevik). En forening tilsluttet Normisjon. Foreningen drar på både korte og lange turer sammen og støtter arbeidet Normisjon driver i Aserbajdsjan. **Kontakt: Arne M. Gimse 37048405**

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD

Innehavere

Tonje Margrete og Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråtjenester

Tlf. 37 04 65 95

Hele døgnet

Topland Begravelsesbyrå
Arne Topland, tel. 37 04 06 76

Vi ønsker
Fjære menighet
lykke til i arbeidet

www.toplandbegravelsesbyraa.no

EURONICS Tlf. 37 25 87 77 Bergemoen

LIKE BILLIG, men mye hyggeligere!

Frøde Jan

Europas største el-kjede

Åsen Elektriskservice
HVITEVARESERVICE
Hvitevareservice • Varmepumper • Størsthusholdning

Knut Olov Åsen	970 85 588
Christian Åsen	959 24 408
Morten Åsen	950 54 501
Tom Erik Askeland	911 03 401

Åsen Elektriskservice, Servicevei 5, 4870 Fevik • Tlf. 3725 8400 • Faks: 3725 8401 • E-post: cs@asen.no

KJEMPE UTVALG – KOM OG SE
salg • innbytte • finansiering

Grimstad Bådsenter AS

DIN BÅTLEVERANDØR PÅ SØRLANDET | **YAMAHA** - DET RIKTIGE VALGET

kontaktinformasjon FJÆRE MENIGHET

POSTADRESSE
Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER
Sentralbord kirkekontoret
37 09 01 00
Fevik arbeidskirke
37 04 82 33

ANSATTE

Håvard Backe
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Dag Christensen
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Berit Skovli
Trosopplæringsleder
bs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Ingvild Wangensteen
Barne- og ungdomsarb.
iw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

for mer informasjon og nyheter
www.fjæreposten.no

**FASTE
AKTIVITETER FOR
BARN OG UNGE**

BABYSANG
FMU-huset på man-
dager (påmelding)

SMABARNSANG
FMU-huset på man-
dager kl. 09.30

**SMABARNSTREFF
FEVIK** Fevik kirke
hver fredag
kl. 10.00

**SMABARNSTREFF
VIK**
Vik bedehus annen-
hver onsdag
kl. 10.30

FREDAGSTREFF LIA
Lia bedehus annen-
hver fredag
kl. 10.30

**FEVIK
SØNDAGSSKOLE
BS-AGENTENTE**
Fevik kirke annen-
hver søndag kl.
11.00

VIK SØNDAGSSKOLE
Vik bedehus hver
søndag kl. 11.00

**HESNES
SØNDAGSSKOLE**
Hesnes bedehus
hver tirsdag
kl. 17.30-19.00

BARNELAGET LIA
Lia bedehus annen-
hver onsdag
kl. 17.30

**BARNEKORET ELLE
MELLE FEVIK**
Fevik kirke hver
tirsdag kl. 17.30

**BARNEKORET ELLE
MELLE FRIVOLL**
Bygdheim bedehus
annenhver onsdag
kl. 17.30

**VIRRE, VIRRE, VAPP
FEVIK**
Fevik kirke hver
tirsdag
kl. 14.00

FAMILIEKLUBB
FMU-huset 2. tors-
dag i måneden
kl. 17.00

**FAMILIE-
GUDSTJENESTER**
i Fevik kirke og på
FMU-huset på søn-
dager

ALFSAM
FMU-huset annen-
hver torsdag
kl. 18.00-20.00

**UNGDOMSGRUPPA
LIA**
Lia bedehus
annenhver onsdag
kl.19.00

**UNGDOMSGRUPPA
FEVIK**
Fevik kirke fredag
kl. 20.00

**FMU, FJÆRE MENIG-
HETS UNGDOM**
FMU-huset manda-
ger kl. 18.00

**FJÆRE
SPEIDERGRUPPE**
har samling i
Fjæreparken annen-
hver tirsdag fra
kl. 17.30-19.00, for
1. til 4. klasse.

**Mer informasjon får
du på menighets-
kontoret**
Tlf. 37090118 /
37090113
www.fjæreposten.no

**FASTE AKTIVITE-
TER FOR VOKSNE**

MORGENSANG
Hver torsdag kl.
09.00 i Fjære kirke.

PROKOR øver
annenhver onsdag i
Fevik arbeidskirke
kl. 20.30-22.00

**FJÆRE
KAMMERKOR**
har øvinger i Fjære
kapell tirsdager
kl. 19.30

Gudstjenester i Fjære kirke

01.05.	11:00	Gudstjeneste
04.05.	11:00	Storfamilisamling på Vik bedehus i samarbeid med søndagsskolen
10.05.	12:00	Konfirmasjonsgudstjeneste for Fevik-konfirmantene
11.05.	10:00	
	12:00	Konfirmasjonsgudstjenester med Fevik-konfirmantene
11.05.	11:00	Friluftsgudstjeneste på Veråsheia
12.05.	11:00	Økumenisk gudstjeneste i Fjæreparken og pilgrimsvandring fra kirken
17.05.	11:00	Gudstjeneste
25.05.	11:00	Gudstjeneste
01.06.	11:00	Gudstjeneste
15.06.	11:00	Familiegudstjeneste i Fjæreparken
22.06.	11:00	Gudstjeneste

Gudstjenester i Fevik kirke

04.05.	11:00	Familiegudstjeneste
08.05.	18:00	Samtale gudstjeneste med konfirmantene
18.05.	11:00	Gudstjeneste
01.06.	11:00	Gudstjeneste
08.06.	11:00	Familiegudstjeneste på Sandodden
15.06.	11:00	Gudstjeneste
29.06.	11:00	Gudstjeneste

MUSICA SACRA

Samfunn til kirkemusikalsk fornyelse
i samarbeid med Ung Kirkesang
og Norges Kirkesangforbund
inviterer til

Sommerkurs nr. 51 på Bibelskolen i Grimstad
30. juni - 6. juli 2008

TEMA:

”Han la i min munn en ny sang”
Tradisjon og fornyelse
med vekt på norsk kirkelig bruksmusikk

KURSTILBUD / LÆRERE:

Voksenkor v/ domkantor Tore Erik Mohn
(Bach-kantate BWV 187 og nyare norske verk)
Tidebønnetradisjon / gregoriansk sang v/ Ingrid Berg
Ungdomskor v/ Ola Eide
Barnekor v/Maria Berg Sandvik
Aspirantkor / musikkklubb
Orkestergruppe for barn v/ Ingjerd Grøm
Orkester for viderekomne v/ Corinna Stamm
Orgelundervisning
Orgelundervisning for viderekomne v/ Andrew Wilder
Vokalundervisning
Bestillingsverk av
Kjell Mørk Karlsen og Johan Varen Ugland
Foredrag v/Johan Varen Ugland

Påmelding og betaling av kursavgift innen 1. mai
For mer informasjon:
se Musica Sacras hjemmeside
på [HYPERLINK "http://www.sang.no"](http://www.sang.no) www.sang.no eller
[HYPERLINK "http://www.kirkesang.no"](http://www.kirkesang.no) www.kirkesang.no
eller kontakt Anne Karin Stormyr, 91394982

Storsamling om misjon i Bergen

Det er ventet 1600-1800 delta-
kere, barn, unge og voksne til
Det Norske Misjonsselskaps
generalforsamling i Bergen 9.-
13.juli. Under mottoet «Guds
draum» inviteres det til viktige
og gode opplevelser i byen
mellom de sju fjell.

Bergenshallen blir hovedare-
na, men generalforsamlingen
(GF) vil også sette sitt preg på
andre deler av byen. Det blir
samlinger både på Fløyen, i
Vågsbunnen, tusenårsstedet
ved Fana kirke og i Johannes-
kirken.

– Jeg ser på dette som en
storhending i byen og en inspi-
rasjon for hele bispedømmet.
Misjonsfolket har varme hjer-
ter, et tydelig oppdrag og en
grenseløs erfaring fra det kultu-
relle og religiøse vrimletorget,
sier biskopen i Bjørgvin, Ole D.
Hagesæther.

I forhandlingsmøtene på GF
skal en rekke aktuelle saker
drøftes. Homofili, samboer-
skap, regioninndeling, åpen-
hetskultur og endring av for-
målsparagraf er blant temaene
som NMS regner med kommer
til å skape mest debatt.

Generalforsamlingen legger
opp til at hele familien kan del-
ta. Det blir et omfattende og
spennende programtilbud både
for barna og de unge.

«Malaïka», et prosjektkor
satt sammen av studenter fra
Collège Protestant i Ngaoundé-
ré i Kamerun, er invitert til
Norge i forbindelse med gene-
ralforsamlingen. Koret synger
spennede variert, tradisjonell
afrikansk musikk.

I disse miljøtider er det også
verdt å legge merke at GF blir et
«grønt arrangement». En øn-
sker å ha Miljøfyrtårn-model-
len som mål for de ulike sidene
ved storsamlingen.

– Vi synes temaet vårt, «Guds
draum» er spennende, sier le-
deren i hovedkomiteen for ge-
neralforsamlingen, Kari Sør-
heim.

– Gjennom forkynnelse, inn-
slag fra vår verdensvide kirke,
enkeltmennesker som deler sitt
møte med Gud, god sang og
musikk og kultur, håper vi del-
takerne får et nytt innblikk i
Guds drøm for oss og den jorda
vi lever på, sier hun.

– Nå kommer påmeldingene
fra hele landet. En ønsker at
flest mulig gjør dette via inter-
nett og på adressen
<http://www.nms.no/gf>

Men en kan også rette spørs-
mål om GF og påmelding til
tlf. 51 51 61 00, eller e-post:
gf2008@nms.no

**Skogheim Gartneri
Syvertsens Gartneri**
~ rett fra gartneriet